

[Finansministeren.]

ske enig; det er netop et af formålene med det. Jeg har ment, at der var lidt anstødeligt i, at de skatteforhold, der har været for parcelhusejere, er blevet brugt næsten åbenlyst som et argument for at presse priserne på parcelhuse i vejret. Det har ikke været og kan ikke være meningen med den hidtidige skatteordning. Derfor har vi ment nu at ville gribe ind og respektere det, som socialdemokratiet og andre og vi selv har ment, nemlig at de, der bliver boende i deres parcelhus, ikke skal stilles ringere, end boligforliget forudsatte.

Jeg er desværre ikke i stand til, og det beklager jeg, at imødekomme hr. Sigsgaards opfordring til mig om at oplyse efterretningstjenestens udgifter. Jeg kan ikke aflæse dem af finanslovsforslaget. Men det må vel drøftes, inden vi kommer til anden behandling.

Hr. J. O. Krag brugte pludselig et meget fint ord, som jeg godt har set anvendt en gang imellem, og han brugte det vist endda om det konservative folkeparti, nemlig ordet nostalgi. Jeg for derefter over til et leksikon for at finde ud af, hvad det egentlig er for noget. Nostalgi betyder hjemlængsel, hjemme. Men så er spørgsmålet, om hr. J. O. Krag mener, at vi længes mere tilbage til oppositionstilværelsen, end andre kan længes tilbage til regeringstilværelsen. Mon ikke det er den almindelige opfattelse i det danske folk, at den mand, der lider mest af nostalgi her i Danmark, ikke er hr. Poul Schlüter, som det blev sagt, men en helt anden politiker? Hr. J. O. Krag kender selv svaret.

Hr. J. O. Krag stillede det spørgsmål, om der er mulighed for forhandling. Det er der naturligvis — det skulle der da gerne være, for ellers duer hele vores folketingsform med at nedsætte udvalg ikke så forfærdelig meget. Hvis vi har viljen til det, er der en mulighed for forhandling, og vi skulle nok hen på foråret kunne enes om en økonomisk politik, der opfylder de krav, der må stilles til den, nemlig at den fastholder den fulde beskæftigelse, uden at vi forøger betalingsbalanceunderskuddet, men tværtimod mindsker det. Det må være den økonomisk-politiske opgave, som det udvalg skal gå i gang med, der er blevet nedsat i går. Jeg håber og tror, at vi alle sammen er villige

og rede til at bidrage til denne opgaves løsning, og det er vel nok det vigtigste, vi kan få ud af det. Så kan vi da i hvert fald på den baggrund alle sammen glæde os til jul.

(Kort bemærkning)

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne sige til finansministeren, at det forekommer mig mærkeligt, at ministeren ikke kan være enig med mig i, at når man opkræver 1½ milliard kr. i kasseoverskud, begrænser man likviditeten. Jeg kan overhovedet ikke forstå, at det ikke er sådan. Det er da helt givet, at når man trækker 1½ milliard kr. ud, begrænser man likviditeten. Det fremgår specielt af de samråd, vi for nylig har haft med finansministeren i finansudvalget, hvor han har oplyst, at Nationalbanken ikke agter at gå ind på obligationsmarkedet. Det kan ministeren da ikke bortforklare. Jeg vil gerne have en redegørelse for, hvori min uret ligger. Jeg er klar til at indrømme det, hvis jeg har uret, men jeg kan bare ikke se andet, end at når man opkræver 1½ milliard kr. i kasseoverskud, falder likviditeten; dermed opstår faren for, at det bl. a. er investeringerne, der skal rammes i den kommende tid, og så opstår faren for, at vi får arbejdsløshed.

Jeg synes også, at ministeren burde have medgivet mig, at eksemplet fra Hurup burde have været uddybet, sådan som jeg gjorde det. Hurups eksempel viser nemlig udtrykkeligt, hvor hårdt ramt kommunerne er, og at det har været regeringens held, at man nu pludselig skal have skatteopkrævning på grundlag af 20 pct. højere indtægter i 1970.

Økonomiministeren taler om, at kommunerne er blevet hjulpet ved den reform, man har lavet, og at kommunerne nu selv skal bære en større del af byrden over skatterne. Ja men det gør staten jo ikke engang. Økonomiministeren henviste til, hvad staten gjorde. Hvis økonomiministeren vil slå op på side 20 i finanslovsforslaget, vil han kunne se, at staten faktisk opkræver direkte skatter og i kraft af de direkte skatter dækker nogenlunde samme del af sine udgifter, som kommunerne gør. Det synes jeg man skal tage i betragtning.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at når man vurderer kommunernes lånebehov i de to